

Kateryna Aksonova. My sidekick Dracula.

Translated from Ukrainian language by author Kateryna Aksonova in April 2014.

Revision July 2014.

Characters:

Man - Nick.

Dracula - Vlad the Impaler, prince of Wallachia, Tepes.

Ines - Nick`s wife.

Lori - Ines`s friend, fell in love with Nick.

Dorothy - Ines`s friend, loves everything related to vampires.

Scene 1.

Gloaming light. Man, his left side to the audience, stays on the stage. He holds a

rifle, barrel is in his mouth. Eyes closed, hands shakes.

Fubsy Dracula comes from the right wing of stage. He wears black suit and white scarf. In his hand is walking stick, knob looks like human skull. He looks about the stage.

Dracula by stick knocks on man's shoulder.

MAN (not opens his eyes, not throws out rifle from his mouth, mumbles): Sorry, we are closed.

DRACULA: My highly respected man, I just want to inquire about.

MAN: Closed.

DRACULA: How you will have success in business, if you even don't look at the client.

MAN: Hell with you! We are closed.

Man pulls rifle out from his mouth. Now stage is in full light. It is weapon shop.

DRACULA: I saw that it closed. I just want to ask.

MAN (surprises): How did you get there?

DRACULA: It is not interesting.

MAN: It's important. You are a burglar!

DRACULA: I am your future client and I ask for respect. Here is my visiting card.

Dracula manipulates like a juggler, in his hand is visiting card now.

DRACULA: Here it is.

MAN (reads): Vlad Tepes, prince.

DRACULA: In person.

MAN: Surely not.

DRACULA: Irrefutably.

MAN: Then I'm an alien.

Dracula by walking stick kicks man on hand. Visiting card vanishes with dust.

DRACULA: Mother didn't inculcated you not to lie. Fine, I won't teach you either.

MAN: Lot of talking. I have a riffle, by the way . I'll make one shot, two, three - you'll sing to me.

DRACULA: Tawdry trick. Three shots. Wow! You have one bullet in riffle. You will never dare for second shot. However we didn't refer to that.

MAN: How do you know about one bullet?

DRACULA: Insignificant. Maybe we will talk about my case.

MAN: What case?

DRACULA: I came here because of bother. I am interested in your articles.

MAN: Weapon. Which exactly? Model, year, also we offer exclusive weapons.

DRACULA: I have weapons. And your shop is nursery room of beggar. Still on my situation.

MAN: I'm listening to you.

DRACULA: It's delicate background.

MAN: And?

DRACULA: I'm interested in bullet.

MAN: Calibre?

DRACULA: Doesn't matter. I'll find myself suitable weapon.

MAN: Any?

DRACULA: I didn't say that.

MAN: Which then?

DRACULA: Silver.

MAN: Are you crazy?

DRACULA: Have you it or not?

MAN: Not.

DRACULA: Can you suggest where I can book one?

MAN: What for?

DRACULA: It is long story. Conceivably, you don't predispose.

MAN: You are gripping person. I'll listen.

DRACULA: Occasion is delicate. Intimate I even could say. Private.

MAN: Do you want to kill somebody?

DRACULA: Yes.

MAN: It is not my business. No. I understand that I don't know why they buy weapons. Perhaps to kill someone. When you told me that... No, I won't sell.

DRACULA: I don't need a weapon. I want the bullet.

MAN: It's not a big difference.

DRACULA: Splendid. I intend to kill myself.

MAN: Suicide.

DRACULA: Yes. I am tired of life. Very aristocratic.

MAN: Aristocratic?

DRACULA: Yes, bullet in heart. Through. Not like you. Bullet in head.

Everything will be bespattered around.

MAN: What is the matter to me?

DRACULA: In my variant everything is clean. In heart, bullet fly out. I had the crypt before now. Coffin and all this stuff.

MAN: Did you prepare all for yourself?

DRACULA: I don't think that my relatives will do this.

MAN: Practical!

DRACULA: Everything came with experience.

MAN: Why are you thinking about suicide?

DRACULA: You had heretofore answered to this question.

MAN: I just wonder, what are another peoples grounds.

DRACULA: I am no longer attracted by that kind of life. Hide myself. To be nobody for no one. I used to live different life.

MAN: Are you retrograde person who don't find his place in new world?

DRACULA: Absolutely wrong direction. No, not that way. I exhausted from advertisements. Like you see, I don't make a woman's heart flutter.

MAN: With your face? How do you expect that?

DRACULA: Now another man became fashionable. Glance with gleam. Where do I take it from? And pale face. I am who I am. I never hid from wind and sun. Not once I lived for pleasure in dungeon. I was not afraid of anything, unfailingly was on front line.

MAN: Your story is strange.

DRACULA: I told the truth.

MAN: I am not about that. Not clear, allusions.

DRACULA: Well. If you crave to understand me, I will have to narrate about me. Odi et amo.

MAN: Have something to say?

DRACULA: You saw my name. Vlad Tepes.

MAN: Yes. Strange name.

DRACULA: I'm from Romania.

MAN: What are you looking for here?

DRACULA: I'm stranger for the whole world and I try to find a rest.

MAN: Your words are unusual. Who are you?

DRACULA: I'm Dracula.

MAN: Good heavens!

DRACULA: Calm down. Modern man, but superstitious like a caveman.

MAN: But Dracula!

DRACULA: Here I am. On account of this I changed places, countries. Nowhere to go.

MAN: Dracula was prosperous man!

DRACULA: You're absolutely right - was. Magnos homines virtute metimur, non fortuna. I had descendants, after that were wars. Now tourists. No home.

MAN: But you are alive!

DRACULA: It's disputable question. Prorsus credible est, quia ineptum est. Rather, I never die.

MAN: How old are you?

DRACULA: When I was born I couldn't count and didn't look at the calendar. Historians have debates. Possibly it was 1431 year.

MAN: And still here?

DRACULA: You see.

MAN: On human blood you lived. So many years. I now you... (threatens Dracula with rifle)

DRACULA: Tranquillity. I have told you already about silver bullet. You can't. It

wasn't any human blood.

MAN: How it was not?

DRACULA: Yes, I had impaled some, cut arms and legs. But not for life or death. For goodness sake!

MAN: Why are you still alive?

DRACULA: In humans there is power stronger than blood in vein. And, I live from it. Already fifth, hell, memory, six centuries.

MAN: What is stronger?

DRACULA: Do you want to know my mystery?

MAN: Why not? You want my soul for that, don't you?

DRACULA: I was thinking that you are smart. I don't take souls. Not my rank. If you understand about what I am talking.

MAN: You said you are not one of them.

DRACULA: Who?

MAN: About whom better not to talk in the night.

DRACULA: Are you about devil?

MAN: Good heavens! I had asked you! How you could.

DRACULA: For whom you make comment. It is your fault.

MAN: Mine?

DRACULA: When you put riddle in the mouth you think that angels from the heaven come down for play on harp to your soul?

MAN: I didn't think about it.

DRACULA: Devil will come to you, for your soul.

MAN: Where from do you know everything, if you never die?

DRACULA: I have a pass.

MAN: Where?

DRACULA: There, where you had packed your belongings.

MAN: Is it possible?

DRACULA: Have you an idea for how many decades I handled on that?

MAN: To whom you go? Find there a mistress.

DRACULA: You are so stupid. I have there one Irish man.

MAN: But you are from Romania.

DRACULA: Now young people so ignorant. Brem Stocker, Irish man. He destroyed my last hope.

MAN: Hope for what?

DRACULA: To die.

MAN: Nobody could dream about that.

DRACULA: Sometimes I think that you absolutely forgot from what I tore off you, with my talking.

MAN: Are you about that?

DRACULA: Assuredly. You know that there are so many films about me, as much as about Holmes.

MAN: Fantastic!

DRACULA: Not for me.

MAN: What about your mystery?

DRACULA: Remember, good. Not blood keep me here - fear.

MAN: What about?

DRACULA: You really silly man! It is not my consternation, but another person's fear keep me there. I feel better each time when somebody afraid of me. And, because of this I live so many centuries, until I became part of mass culture.

MAN: Whose fear?

DRACULA: The one which I killed. Oderint dum metuant. Their children,

grandchildren. They were scared with my name - I live.

MAN: If you are not a vampire, why you need a silver bullet.

DRACULA: My boy, Nick.

MAN: I didn't tell you my name.

DRACULA: Young people! What do you have on your pocket? "Nick - senior consultant seller". Is there a junior consultant?

MAN: It's simply saying.

DRACULA: Consequently, I am not a vampire. I also tried to kill myself in different mode. Now I want to try to die like a vampire. Perhaps I will make it. I was more creative than you.

MAN: What about me?

DRACULA: You have flat thoughts like that floor.

MAN: What are you talking?

DRACULA: Truth. Scary axiom. You work in weapon shop. You decided to kill yourself.

MAN: I can't see a connection.

DRACULA: May I finish?

MAN: Continue.

DRACULA: In the morning they will find you with bullet in head.

MAN: I don't care.

DRACULA: I already noticed. Think a little bit. They will stumble upon you in the morning. And you had hung yourself. That is turn, that is plot. Everyone are astonished. Better - poison. What a person! That how I understand creative in exit from daily routine.

MAN: I had never thought about that.

DRACULA: I am sure.

MAN: Are you alone during all this time?

DRACULA: I had brothers. Mircho and Radu. I had wife. Like you surmise, not one.

MAN: She committed suicide - jumped from the bridge into river.

DRACULA: From where they had thrown her, this storytellers. I can tell for my excuse - I had any divorces. We lived together till death. Like you know, in most of cases, her.

MAN: And now?

DRACULA: I am alone. By the way, I want to die. Women are bullets in head. Pardon the bad pun.

MAN: Nothing.

DRACULA: Did you do this because of woman?

MAN: Yes.

DRACULA: Why?

MAN: It is your fault in general.

DRACULA: We never met before!

MAN: I am talking about vampires.

DRACULA: Does she like vampires?

MAN: My wife is totally crazy about them.

DRACULA: As far as?

MAN: Look. (man forces out of pocket "vampire`s teeth") Without that I never lie in bed.

DRACULA: What is this?

MAN: Vampire`s teeth!

DRACULA: How interesting. Which material?

MAN: Plastic.

DRACULA: Expensive?

MAN: Cheap.

DRACULA: And I had paid! Good, that I this extortionist after... Checked the work!

MAN: Why do you need such teeth, if you are not a vampire?

DRACULA: I was born that way and used to my teeth. You know, I even forged by them in hard times.

MAN: How?

DRACULA: I played vampires. Robbed, scared people. Triviality.

MAN: Why you that dentist ... for teeth?

DRACULA: Don't look at me like that. I didn't drink his blood. Just bit for fright. And he died from fear. You know, I don't like that. I even have a tinge of disgusting.

MAN: What for exactly?

DRACULA: Bite.

MAN: And women?

DRACULA: Nick, women are different. You have to find so many ways for win one. Dancing and biting.

MAN: You said that it is not your bad fame.

DRACULA: Certainly.

MAN: People didn't say without proves. They called you blood drinker.

DRACULA: Called. And also said that I executed many people. You know it was that years.

MAN: What years?

DRACULA: 1456-1476.

MAN: Not about this. Which circumstances forced you to do that? Blood lust.

DRACULA: No. It was complicated. At first I was taken prisoner at Turks, after it at Hungarians. All the time they wanted to kill me. And wars, sustained wars.

MAN: After that, I believe, you did not stop.

DRACULA: Every day is fight. Vivere militare est . Yes, I shed lot of blood. And because of that I became a vampire for someone.

MAN: Why you decide to stop all this now?

DRACULA: Tired. You know, all that decadence, strive to death, adore of fear. I understand that you with all your technology just savages. In brief, it's horrible. I had dreamed about calmness. At least, I'll go to forgetfulness. Not far from it will be the end. No! They recall me every time. For them I am like punctuation mark. Every day I feel better.

MAN: Are you complaining?

DRACULA: What for that life?

MAN: Have you a goal in your life?

DRACULA: If not count aim to be dead. No, I don't remember.

MAN: Money, power, women.

DRACULA: Money I had, but they ended. Power, all my life in Wallachia was dedicated to power. And everyone wanted to kill me.

MAN: Women?

DRACULA: You about that vampire lives eternal life with his sweetheart till something not turn them both to ash.

MAN: Now everyone talk about it.

DRACULA: I remind you, I'm not a vampire. Hate and fright keep me here.

MAN: You are the Wandering Jew.

DRACULA: No, but also have to mooch around. So, I don't think that all will abhor like me woman who I choose. And we couldn't be together always.

MAN: Really, delirium.

DRACULA: I can't have eternal mistress. I tried. I know.

MAN: Your story is persuasive. About teeth and your age.

DRACULA: All the same, you don't believe me.

MAN: No, I think about something else. Why Turkish or German man was made famous vampire, but you was. People didn't tell rubbish.

DRACULA: Oh, yes.

MAN: Are you a vampire at the end?

DRACULA: Everyone in my homeland thought like that. Causa latet, vis est notissima. And about the one who was buried instead of me. They broke his chest with stake and cut his head.

MAN: Instead of you?

DRACULA: If I am talking to you now...

MAN: Definitely.

DRACULA: They thought undoubtedly that I was vampire.

MAN: Because of death all these people or because of Turkish men?

DRACULA: You also heard about Turks whom I nailed their fesks to heads.

MAN: You so glad, you think you were witty.

DRACULA: I was prisoned by them for twelve years, and not just this jape I wanted to made.

MAN: You forgot about vampires.

DRACULA: No, not forgot. It's superstition from my homeland.

MAN: What?

DRACULA: I changed my faith from Orthodoxy to Catholicism. Refused the Eucharist of Christ blood. And in my country believed that everyone who changed his faith start to serve devil. Ergo. And went for the blood, but not in church, searched it in another places.

MAN: All sovereigns changed their religion.

DRACULA: Paris vaut une messe. Yes, but only I trapped in history.

MAN: Do you need all this?

DRACULA: I came to you for bullet. I don't need it.

MAN: In fact.

DRACULA: What will you suggest to me?

MAN: I don't know. I will try to ask carefully. But later. Your story is very sad.

DRACULA: I never judgement about it.

MAN: Believe me.

DRACULA: Why are you so enliven? Your eyes are shining.

MAN: I'll try to find a bullet. And I want to ask for little favour from you.

DRACULA: What? I can't give you anything.

MAN: I know. I just want to invite you to my house.

DRACULA: What for?

MAN: I already told you about my wife.

DRACULA: She likes vampires. Are you proposing her to me?

MAN: One hundred per cent not. I just want to introduce you to her. And when she will hear your story...

DRACULA: What will occur?

MAN: Perhaps all this delirium goes away from her. We could live like we lived before.

DRACULA: That's all?!

MAN: It would be nice. Do you occupy with something?

DRACULA: As far as I know nothing noteworthy. I could come to your home.

MAN: Tomorrow.

DRACULA: Why not today?

MAN: Today is awfully late. She will throw us away.

DRACULA: Wicked?

MAN: With temper.

DRACULA: We have a deal. Tomorrow... tomorrow... tomorrow... You will ask about bullet.

MAN: I'll do all in my power...

Blackout.

Scene 2.

Living room. Table, chairs, wardrobe painted in strange colours.

Sound of doorbell.

Woman enters from one door through scene to another door.

INES: Again you forgot your keys, Nick.

Woman disappears in curtain. After that she comes back on stage. With her enter Nick and Dracula.

MAN: Ines, may I introduce you...

INES: Like always you drag someone at home.

MAN: Listen, woman.

DRACULA: Good evening, Ines.

Dracula bows his head.

INES: Evening, who are you?

DRACULA: Your husband tried to say my name.

INES: Can't you label yourself?

DRACULA: Admirable. I like women with bad manners. My name is Vlad Tepes, I came from Wallachia.

INES: I don't think that I know where it is.

DRACULA: It is not your obedience.

INES: Come. Fine, Nick. Why you delivered him here?

MAN: I want to introduce him to you.

INES: Is he one of your's unknown relatives? Or man with whom you want to drink. What is your name?

DRACULA: You could call me Vlad.

INES: No way.

DRACULA: Acceptable, you could call me mister Tepes.

INES: Mister? Did you make jest? Good, mister Tepes, for how long did you know my husband?

DRACULA: Not very long, when it compare to my age.

INES: Yes, life was unkind to you.

MAN: Ines, good heavens.

INES: Are you talking to me? You brought home your buddy, sidekick. How much alcohol have you drank together?

DRACULA: Not a drop.

INES: I see, how cruel life is for you.

MAN: Ines, you were dreaming to meet him.

INES: I am not interested in tramp.

MAN: Ines. He is Vlad Tepes, from Wallachia. Do you remember anything?

DRACULA: Your wife is irritated. I'll help her. I am Dracula.

INES: Who? (at first starts back, then intent gaze) Moment. If he is Dracula, then I am Bella.

DRACULA: Which Bella?

INES: From "Twilight". Did you read this?

DRACULA: All plots in literature are constant. Writers find new words to tell what everyone had experienced before them. I don't read new books. That's all tosh.

INES: Really, you don't look like drinker.

MAN: At least, you understand.

INES: You call yourself Dracula.

DRACULA: To be precious Dracul, but I had used to it.

INES: Fine. Prove.

MAN: How?

INES: Do you agree?

DRACULA: I always agree to all women's caprices, deal.

INES: Nick, you have new escapade. You want to make a wisecrack. You'll see, how it all ends.

MAN: Nothing of that...

INES: Without doubt. You just met Dracula on the street.

DRACULA: If beneficent let me, I accidentally crossed paths with your husband at his work.

INES: Are you going to hunting?

DRACULA: Yes, I found a target long ago.

INES: Why you come to our home?

MAN: Ines, I already told you. I want you acquainted with him.

INES: Make some pleasure to me?

MAN: You like vampires.

INES: Your joke is childish. Wait. I like strong, quick vampires, not that dross in rags.

DRACULA: De gustibus non est disputandum. I think, for lady, it is not a problem that I am present during conversation.

INES: Not for me.

DRACULA: I am glad to hear that.

INES: Dracula?

DRACULA: That happens.

INES: Why you in our town?

DRACULA: Urgent business.

INES: And you know the language.

DRACULA: So many years.

INES: Of course. I just didn't realize. And you met my Nick.

DRACULA: That's how it occurred. Have you some worries?

INES: Me, no. Sorry. What a hostess of me. Now I will prepare something to eat.

Ines exits quickly.

DRACULA: Why you daunted me with her?

MAN: I already regret for invite you.

DRACULA: Why? All is blameless.

MAN: Sorry, possibly you know a lot about women. I know my wife better. She just starts. She thinks of something.

DRACULA: Maybe she wants to kill me, at least.

MAN: Bad, but not so. She will be mocking.

DRACULA: On me?

MAN: Yes.

DRACULA: We'll see who triumph here.

MAN: You have time to set off.

DRACULA: I'll stay.

MAN: Will be disaster.

DRACULA: We'll see.

MAN: Quiet. She returns.

Enters Ines, she carries saucepan, puts it on table.

MAN: Can I help?

INES: It is job of hostess. I didn't expect guests, just what I had.

DRACULA: I didn't ask for dinner. Blather is enough for me.

INES: You know, I am on a diet now.

MAN: Which diet?

INES: Be quiet, darling. I am thinking of my figure. I have only special meal.

Ines puts saucepan close to Dracula and quickly opens cover. Dracula backs off.

INES: Didn't you like?

MAN: What you?

Man looks inside saucepan.

INES (roars with laughter): Garlic and holly water. Why didn't you like?

DRACULA: Why not? Did you think about how I could swallow it?

INES (surprised): You need spoon, fork.

DRACULA: A glass would be enough.

INES: I didn't think that Dracula will drink it.

DRACULA: Previously your husband told me that you adore vampires. In reality you want to destroy them. He didn't remarked about it.

INES: No, but you are not a vampire, if you want to eat garlic.

DRACULA: What do you know about vampires? What do you know about me if you propose to me such a delicious nutriment?

INES: You drink human's blood!

DRACULA: In that way we necessitate another prove.

INES: Now, I offer you my neck.

DRACULA: Afraid?

INES: Me? You'll disappear, when sun came.

DRACULA: If you believe at this, why are you looking for passionate lover among us.

INES: Definitely. Nick you don't mind if I'll have an inspection with your

sidekick.

MAN: Ines, shame on you.

INES: We could make it here or go to the bedroom. Nicky, where will you wait? And you, Dracula, why silent?

DRACULA: I will propose to have a rendezvous in crypt. Here it is not befit for me.

INES: What exactly?

DRACULA: I was invited. I can't do that for home owner.

INES: Owner?

MAN: Stop, I am fed up with this.

INES: And I? You are vain. Who did you lug at home? By the way, mister Dracula, today is special night.

DRACULA: Yes, full moon.

INES: Because of this you came here, you feel stronger.

DRACULA: It is not needful for me.

MAN: Ines, stop. He is not a vampire.

INES: Where from do you know?

MAN: There are any vampires. And due to that I brought him here that you will make sure.

INES: Of course, I almost forgot how amusing is my husband. To prove that all this is fib you unobtrusive brought home Dracula.

DRACULA: Perchance your's husband had good intention. But today you not prepare to listen it. Maybe next time.

INES: Do you afraid of conversation?

DRACULA: Not at all. I can have a discussion with you untill death. Of course, yours.

INES: You stay?

DRACULA: Without doubt. If you don't mind, without your food also. Next you bring silver and stake. Why? You like our dark side. Why you made an assault?

INES: I like. Not you. I want to prove that you are lying and my husband found you. He lost his noteworthy and brought his sidekick for wife's fun.

MAN: Shame, Ines.

INES: Shut up. I will talk with you later. If I want to. If I want.

DRACULA: You have mistaken consideration about your's husband. He invited me. It is not his defeat. He wanted to please you in everything. About that dream all women!

INES: I don't think you know my thoughts.

DRACULA: Conceivably I am already in your subconscious.

INES: Are you dream about my kiss?

DRACULA: Better I will convince you for longing of that moment when my fang will touch your neck.

INES: Not in your life.

DRACULA: I did not do it.

INES: Of course, I will refuse.

DRACULA: Not, if I'll order you.

MAN: Enough. You want a vampire - Dracula. You have him. I meant talk to him, ask questions. You said that it will be the happiest day in your life.

INES: Wait! Thank you for vampire. I will make all myself, find who I want. I dream about that for a long time. Now I am ready.

MAN: You will not do anything!

INES: Watch me!

DRACULA: I am sorry, but if you want to confabulate with me. Ask something? I am here. I am ready to talk and to answer.

INES: Really. I don't need that.

DRACULA: Why?

INES: My husband is not such a clever man. If he found you, at least you are prepared.

DRACULA: What for?

INES: For my questions.

DRACULA: How?

INES: It is easy to find out what I will ask.

DRACULA: So try.

INES: You tell story which everyone knows.

DRACULA: Entreat about what only I could know.

INES: In that way I don't know is it true or false. Man, your joke is fail. And get out of here, you both. Today is great night and I don't need you two. I will come in half an hour. Nobody is here for that time.

MAN: Ines, do you turn me out of home?

INES: Yes, for tonight. You were planning to get drunk with your sidekick, please. I even permit it. Take money, I will not argue. Go. Bye, Dracula. Dullard!

Ines exits, both man puzzled.

Scene 3.

DRACULA: Did I miss something? Did she throw us away?

MAN: Yes.

DRACULA: Why?

MAN: She went to her friends.

DRACULA: To lament about your`s foolish joke.

MAN: No, her friends just like her.

DRACULA: Are they as well polite and hospitable?

MAN: No, they like to read and watch all about vampires.

DRACULA: Conceivably we comprehend her absolutely wrong. Does she want familiarise with me all of them?

MAN: No. It is strange that they won't be at Dorothea's place. Why here?
DRACULA: Are we withdrawing?
MAN: I need to make sure in everything.
DRACULA: Say clear for me.
MAN: Tonight is full moon.
DRACULA: Yes, your's wife announced that.
MAN: Don't you remember?
DRACULA: Now I don't require all this.
MAN: Yes, you damned because of that life.
DRACULA: I don't want to palaver relating to this. What about full moon?
MAN: Dorothy makes spiritual seances.
DRACULA: Do they contact the dead people?
MAN: Yes, them as well.
DRACULA: And you wanted to die to see your wife more frequently. (laughs)
MAN: I am so pitiful!
DRACULA: Nick, sorry. Just bad quip.
MAN: I think she lied to me.
DRACULA: In what?
MAN: Lori has been already at Dorothea's place.
DRACULA: Who is Lori?
MAN: One of wife's friends. She is...
DRACULA: You are flushing! You had something with her.
MAN: No. Never. But I think...
DRACULA: She wouldn't be against it.
MAN: How do you know that?
DRACULA: I saw it in your's eyes. You still temporize.
MAN: I have Ines. From time to time I think...
DRACULA: Depict quick, till she reappears.
MAN: She didn't go to Dorothy. I meant, she never has brought them here. Everything was made there.
DRACULA: Why did she announce that?
MAN: She has a lover.
DRACULA: Are you sure?
MAN: I don't know.
DRACULA: Find answer to your puzzle. You know what I did with infidelity wives... When you make sure, then I tell you, when it be on time. In my country was absolutely fidelity. And stability. And all was owing to stick. Sorry, again stupid pun.
MAN: I want to know. Do I make a mistake?
DRACULA: Listen, I already have a headache from your speech. Make choice.
MAN: They can make a spiritual seance.
DRACULA: What is your regard here?
MAN: Would you like to make revenge to Ines? She talked with you like...
DRACULA: Look. You are not such a ditherer like you look like. Of course, I want to put her in her place. Retaliation.
MAN: Let's stay both.
DRACULA: If you persist.
MAN: I want to prove everything by myself.
DRACULA: Do you assure?
MAN: Yes, no matter how all this will end.
DRACULA: As you say.

Man hides himself in wardrobe.

DRACULA: In earlier times lover hid in wardrobe from husband. Now in wardrobe husband waits for lover. O tempora! O mores! This word is absolutely mad.

Dracula opens second door in wardrobe. Dracula takes out of it white jabot and black cloak. Puts straight hair. Makes everything habitual.

MAN (looks from wardrobe): There is a mirror.

DRACULA: Not necessary. I used to put clothes without look at mirror.

MAN: How all this? In that wardrobe.

DRACULA: I am not a vampire. Do you think that I could live for so many years without exceptional practicability?

MAN: I hear voices.

DRACULA: Don't tremble. Everything will resolve soon. Audi, vide, tace.

Dracula hides in darkness.

Scene 4.

Enters Ines.

INES: Don't hurry. We have plenty of time for everything. (looks round on all sides) Went away. Fine, we'll see how real was your sidekick Dracula. Now I justify. That night won't forget anybody.

Enter Dorothy and Lori. Each of them hold bottle of red wine in hand.

LORI: Here we are.

INES: Bottles on table.

DOROTHY: You have on table...

LORI: You made supper for Nick. Will he come?

INES: He had already left. I will clean after dinner.

Ines takes saucepan and exits.

DOROTHY: Do you agree in the interest of Nicky?

LORI: Me, never. Really. Why only at your's house?

DOROTHY: In my place there is energetic power.

LORI: Yes. And not a thing happened.

DOROTHY: It was not enough time to wake up powers that we need.

LORI: Perhaps we made something wrong.

DOROTHY: You know how many old books I read about that.

LORI: Yes, sorry. We will have a result, someday.

Ines returns, she has four glasses on tray.

LORI: Does Nick come?

DOROTHY: No, it is for special guest.

INES: Yes, for one, who won't refuse to come to us tonight.

LORI: Are you sure?

INES: I foresee.

Dorothy opens wine, pours red wine into glasses.

DOROTHY: For our success!

INES: Yes, everything will work.

Women make salutes with glasses and sip a bit.

DOROTHY: Let's start.

INES: Tonight may I start.

DOROTHY: Can you?

INES: This night I can everything.

LORI: It's her house, to her energy will come quicker.

DOROTHY: Fine, begin.

Women join hands, make a circle.

INES: Dracula, I call you. You weren't afraid to come before. I wait for you, now we talk.

LORI: What are you doing?

DOROTHY: Don't make that!

Women let go hands.

INES: Are you afraid?

DOROTHY: Are you dreaming? This substance is not so simple.

LORI: You can't do this.

INES: When we made everything on rules nobody came.

DOROTHY: Two times we heard a rustle.

INES: I want to see Dracula.

LORI: Why him?

INES: Because I know that he will come.

DOROTHY: You had a dream.

INES: Yes, a daydream. Saw him like you now. It is not important. Are we

continue?

LORI: I don't know.

DOROTHY: You can't do this.

INES: Hands!

Women joint hands. Dorothy shrugs shoulders scornful.

INES: Night, I beg you. I want your son come to us. I call Vlad Dracula.

DOROTHY: Silence. Not even a rustle. I told you, only at location where all energies are prepared.

LORI: We lost such a night. We need to wait again for so long.

INES: Dracula, if you were real. Come, charlatan. You scared everyone and have a fear yourself. Nonentity. Sadist, osmanian`s prisoner!

Scene 5.

Enters Dracula, he waves with his cloak. The talk powder drops from cloak.

DRACULA: Here I am!

Women scream.

DRACULA: Quiet! All!

DOROTHY: It can't be!

DRACULA: I am landlord of Transylvania, not a cipher. The women like you...

Dracula comes to Ines, Ines turns her head up.

INES: What? Made one of your's mistress. Old vampire.

DRACULA: What for? Impaled them on kick head near the ground and birds just finished tortures.

LORI: It's disgusting!

DRACULA: Silent.

LORI: Sorry.

DRACULA: But very effective. How you offend? You think when you humiliate someone you make yourself nicer.

INES: You're ash!

DRACULA: Maybe, but not the dirt like you.

DOROTHY: We weren't introduced. I'm Dorothy.

DRACULA: Already know my name. What now?

DOROTHY: It is the greatest day in my life. Could we...

DRACULA: Do you want to say - make a photo?

DOROTHY: Yes.

LORI: You are reading thoughts.

DRACULA: Put your hand on the table.

Dorothy puts on table her's telephone.

DRACULA: That's better. Let us tattle, girls.

LORI: What about?

DRACULA: Not about Ines`s character. Here I have already told everything. And not about Nick. The door of wardrobe will close. I feel the wind from there.

Out of wardrobe emerges Nick's hand and firmly closes the door of wardrobe from inside. Women squeal.

DRACULA: Noiselessly! You heard what I said. Yes, about talking. Can you reveal something interesting?

DOROTHY: We? You had such a horrible life, I had in mind wonderful.

DRACULA: I don't think that my experience will be useful for you.

DOROTHY: You saw so many people, you know history.

DRACULA: I lived in history and will be there constantly.

LORI: What for why what for you why now came to us why and from?

DRACULA: Don't be hysterical. I don't came for your's unfaithfulness soul.

LORI: My soul, my unfaithfulness? Why what for you told me that why not know me?

DRACULA: You thought it was toys. You wanted to prove that Ines is insane.

INES: What about me? I'm normal.

DRACULA: Utterly. And like typical person you call Dracula.

DOROTHY: I hadn't any intention about Ines.

DRACULA: We don't tackle about you.

LORI: Lie. Slander.

DRACULA: You had prepared that calumny for Nick. You told him that you wanted to help your's friend. And you are planning to comfort her's husband after that.

INES: Nick! Do you want Nick?

LORI: To whom do you believe?

INES: Want you Nick?

LORI: No, Dorothy and you with all your's ghosts. (with angry) What can you give him?

INES: Me?

LORI: Yes! He needs a family, children. Not you with your's Dracula!

INES: You are bitch!

Ines throws herself on Lori. They are fighting behind the table, screaming.

DOROTHY: They are arguing about that man... Can you make a business for what we call you?

DRACULA: Business?

DOROTHY: Yes. I wait for this. (Dorothy unbuttons buttons on her blouse, shows her neck) Would it be comfortable?

DRACULA: What do you want?

DOROTHY: Bite! And I will be like you.

DRACULA: Go away!

Dracula starts to back off from Dorothy.

DOROTHY: Wait!

Dracula runs, after him runs Dorothy. Ines and Lori still fight.

Blackout.

Scene 6.

Weapon shop.

Enters Dracula. He is panting for breath. Takes off his cloak, puts it on the floor.
Dust of talk powder.

DRACULA: Really! Positively I ran away. (sits down on floor)

I had suffered a great deal. At once I remembered Turkish and Hungarian prison. Who could aware? Woman. What was her name? Dorothy, I think. In the night I was running away from her on streets and she was screaming - bite. Mayhap some dog heard and made mercy to her. Horror. For so many years I didn't run. I still could escape from enemy. Good, skilful. She didn't understand manoeuvres. Unobjectionable. They scared with my name. What about her`s glance? Or better I bit her? Nothing will happen to her. Perchance, shut up. No, I made everything right. If I pierced her, she never let me go. She will insist that I make her a vampire. How? I understand nothing. Why did they want to live like that? Even I have to hide, change place where I dwelt. No, I can't live like that no more. I didn't feel myself so alive for a long time. Absolutely different feeling when not from you run woman, but you from her. Is it possible that I have new feelings? Where is my dispirited life? It is really strange. I have to think about that. Nick is not here yet. He could come only at morning, at work. What did women do with him? Enigma.

Scene 7.

Enters Nick. His face in woman`s lipstick. He tired and has tore clothes.

DRACULA: My greetings. Unharmed?

MAN: I think so.

DRACULA: I am glad to see you. I concluded that they you already...

MAN: What?

DRACULA: I want to use my pass to visit you in new place. To know how you are doing. Is it homely?

MAN: In place of eternal life?

DRACULA: Or eternal redemption.

MAN: You are right.

DRACULA: Tell me what happened.

MAN: When did you escape?

DRACULA: What I had to do?

MAN: Where is Dorothy?

DRACULA: She was hunt on me.

MAN: Why she need you?

DRACULA: You are strange. She insisted that I made her a vampire. Tonight, immediately, not put aside.

MAN: And you run away.

DRACULA: You see. If she didn't follow you.

MAN: Me, not.

DRACULA: Could be.

MAN: Why did you refuse?

DRACULA: You perceive why.

MAN: You could explained that you're not a vampire and different energy keep you here.

DRACULA: I thought it wasn't suitable in that obstruction.

MAN: You had left them fighting...

DRACULA: It's your problem. What happened there?

MAN: After you avoid Dorothy?

DRACULA: I don't want to be on their way and I need to solve my problem.

MAN: They were fighting for me.

DRACULA: What I see? You are happy about that. Women fought for you.

MAN: Ines was fighting for me, do you understand.

DRACULA: I do. Did you stop the scuffle?

MAN: Not at once.

DRACULA: And after that they call me a sadist.

MAN: I didn't feel pleasure about it.

DRACULA: I don't believe you.

MAN: It is truth. Not at once I could get out from wardrobe.

DRACULA: It's comical.

MAN: Vice versa. When you said to close the door, I closed it so tight. I need time to get out of there.

DRACULA: Did you stop the fight?

MAN: To be exactly, pulled aside one from another.

DRACULA: And the Oscar goes to...

MAN: What?

DRACULA: I ask, who is the winner.

MAN: Lori, when she saw that I hide... She said that she don't want to see me. That I am an animal and deserve Ines.

DRACULA: You have lipstick on your face. Did she change her mind?

MAN: No, struck the door and went away.

DRACULA: Amantium irae, amoris integratio est. On that occasion Ines.

MAN: Yes. I became a hero for her. And when she fell asleep. Then... I went to find you. And I thought that you are here.

DRACULA: Why descry me?

MAN: To thank you.

DRACULA: What for?

MAN: Now everything is perfect in my family.

DRACULA: I am glad for you. Sorry, it is not my craft. You have something to do with such marriage. Maybe you need a psychologist. That relationships are not healthy, if they based only at that sort of passion.

MAN: Sadist offer me advice.

DRACULA: You thanked me.

MAN: I understand everything. Sorry. Thank you. Were you a sadist? Are you ashamed? All Europe was scared of you.

DRACULA: I was fighting for my possessions.

MAN: Destroying all around you and all that tortures.

DRACULA: Accusare nemo se debet nisi corem Deo. I haven't excuse from the humanity point of view.

MAN: You admit it.

DRACULA: Undeniably. But I never used name of Christ to hid my doings.

MAN: What are you talking?

DRACULA: Everybody remember Vlad Dracul, byname Tepes, whose mother born him in Sighisoara.

MAN: After what you had done, how to forgot about you.

DRACULA: I don't excuse myself. Remember, not only I did this. I had a helpers.

MAN: You ordered them.

DRACULA: I am tired of explanations. Especially to you.

MAN: And for yourself?

DRACULA: My conscience is dark secret. Culpam poena premit comes.

I just became personification of angst. Not I, could be someone else.

MAN: Lie.

DRACULA: Not. When they wrote about my cruelty, forgot about themselves.

MAN: Who do you blame?

DRACULA: Did you forget it was Inquisitio Haereticae Pravitatis Sanctum Officium in Europe. Tortures, fire and all this was not for stability in country. Like I did.

MAN: Every sadist have excuses.

DRACULA: I was a politician.

MAN: No, you were a murderer. Nowadays you couldn't live like this.

DRACULA: Are you sure? (starts to laugh)

MAN: It is fun for you, villain.

DRACULA: Calm down. I just surprised that you are so innocent. What I had done never stops in word till today.

MAN: Nonsense.

DRACULA: No, that is how every ruler lives.

MAN: Untruth. Now everything is civilized.

DRACULA: Truly? If you don't have bodies on sticks along the road, it doesn't mean that state need less dead people.

MAN: You... you... you are mad because of blood.

DRACULA: What about wars? Piece contingent for regulating what... Women, children they are dying. And not always scorns are better that my victims or Inquisitio.

MAN: It can't be.

DRACULA: In the morning you will think about it.

MAN: They have different purpose, haven't they?

DRACULA: A lot of heads cuts for peace.

MAN: Why do you say this?

DRACULA: It just happened that from 1897 I became portrayal of evil. One, sole, scariest. A little more and I change Aid on his throne. But for that I think I must die.

Sovereigns always the same. After four hundred years I became the worst. I don't know who from your contemporary times will be on my place in about two hundred years.

MAN: I am scared.

DRACULA: Of me?

MAN: No, I used to you already. In life nothing is changed.

DRACULA: I disagree with you. Sometimes enough just to think. And after it changes everything. Like in your's case, one night made all clear.

MAN: Yes.

DRACULA: At moment you make a decision, choose what you like.

MAN: Yes. I still love her. Nessie.

DRACULA: You see. What had you walk through to see what is clear for everyone?

MAN: How about your's fame?

DRACULA: I want to stay a warning for all. Not always what was made for glory of country values by its citizens like good. And I became a commercial project. Just like teddy bear for those who sleeps with lights on.

MAN: Do you think something will change?

DRACULA: Sure, when from fear disappears delight. Now it's tourist attraction.

MAN: It could be.

DRACULA: Did you hear that in my personal stamp was human blood?

MAN: Is it truth?

DRACULA: Of course, not. I just invent all that, and you believed. Infotainment.

MAN: Fine, thank you. It was such a chance of a lifetime that I met you. My life will improve. Of course, I don't know for how long...

DRACULA: I also honestly glad that came to you that night. Amicitiae nostrae memoriam spero sempitemam fore. Now it's time to goodbye.

MAN: Do I need to find a silver bullet for you?

DRACULA: You know, in my life not everything so bad. I can manage with it for a century.

MAN: What will I do?

DRACULA: You can find me. If you want, become one of vampires. Who know I could have a vampire`s supremacy at the end. We could try. If you want I can beat your wife.

MAN: She will have eternal life!

DRACULA: We could do it without that. I could just beat her and police not prove nothing.

MAN: I don't know.

DRACULA: Always there is an exit... and someone whose life worse than yours. Acta est fabula plaudite.

Dracula smiles and goes away.

CURTAIN.

More about play:

30.04.2015

Dracula, more vampire persona is difficult to find.

Why Dracula? Because I live in Lviv and we have as tourist's attraction bill from Vlad Tepes.

In Ukrainian text are more about it. My Dracula knows Lviv's recognizable words and argue about using of his name. Yes, it wasn't him who sighed this bill, it was his father who also was Vlad Tepes, not Vlad the Impaler. Sometimes even historic persons have the same name, remember about number of Henri's.

In Ukrainian text Dracula also talks about museum of "Arsenal", and said that he had bigger collection of arms, but he needs silver bullet.

Few scenes are in weapon's shop, more about arms. White arm it's branch which, again shortage in vocabulary, is closed for me now. I even had a rubric about it in "Aksioma". I respect knives and all white arms. At jeweller's exhibitions I with pleasure took it in hand and admire comfortable hilt and masterpiece work on the blade.

I forget how relaxing is this theme for me. No, at home I had only kitchen knives, but still esteem white arm like work of art and respect it as dangerous weapons. Fantasy and mystery in proper time bring me back to that vocabulary.

Dracula, he tried kill himself with every weapon, and he had a creative mind. Why to start play with suicide? Because it's interesting and I have one more play in mind with such dramatic beginning.

Nick wants to kill himself because of how his wife behave. He made everything for her and she still wants something. Nick as himself is not enough for her. We all met such people who could only take and never give, till the last drop of blood.

About blood, it's story about Dracula but in my play he is not a vampire. "Hate and fright keep me here".

Why not blood? I know it's not a good idea for jokes. Why? Because Dracula was from our Carpathian region and it's genetic illness. Yes, drinking of blood. My ancestors - all grandparents came in Lviv from different regions, I haven't such problem. But since childhood I saw, nothing is changing now, on market you could buy animal's blood in jars and people buy it. They are not pale or afraid of sun, but they drink blood, it helps them to live. If choose to make Dracula blood-drinker is to tell about his illness, which could be genetic if he was born in our region. It would destroy all dreams of girls and women who hope for eternal lover, such novels are popular in all world.

More about Lviv on the walls are two pictures, one is Dracula's castle, second one is fire at Lviv's Ratusha.

My Dracula is ruler. And I wrote scary words. "If you don't have bodies on sticks along the road, it doesn't mean that state need less dead people". For a year Ukraine has a lot of coffins. "That is how every ruler lives". When I read it now I'm disappointed that I was right. "What I had done never stops in world till today". Dracula is really has eternal life, he wakes up in some rulers and always will be glad with blood.

Nick stays with wife, I think not for long. You love person or spend time to find excuses.

Dracula stays alive because he has knowledge "Always there is an exit... and someone whose life worse than yours."

I have bad habit - try to understand motivations of another people actions. Justify perhaps, to find something good or wisdom in character like Dracula. I know it's time consuming, but I still believe that not every one make cruel for pleasure of see tears. Optimist, perhaps, but I like my heroes, in another way I couldn't write about them.

"DRACULA: I want to stay a warning for all. Not always what was made for glory of country values by its citizens like good".

*

Мій кумпелъ Дракула.

Дійові особи:

Чоловік — Микола.

Дракула.

Інна - дружина Миколи.

Лариса — подруга Інни, закохана в Миколу.

Докійка - подруга Інни, полюбляє усе пов'язане з вампірами.

Сцена 1.

Сцена слабо освітлена. Чоловік стоїть боком до глядачів. Тримає у руках рушницю, дуло в роті. Очі закриті, руки тремтять.

Заходить маленький миршавий чоловічок — інтелігент. Оглядається на всі боки. Тростинкою з держакон у вигляді черепа стукає по плечу чоловікові.

ЧОЛОВІК (не відкриваючи очей, не витягаючи рушниці з рота): Магазин зачинено.

ДРАКУЛА: Вельмишановний, я тільки поспитати.

ЧОЛОВІК: Зачинено.

ДРАКУЛА: Пане, як можна мати успіх у справах, якщо ви навіть не дивитесь на клієнта.

ЧОЛОВІК: Трясця твоєї матері. Магазин зачинено!

Чоловік витягає рушницю з рота, освітлюється вся сцена — це магазин зброї.

ДРАКУЛА: Я бачу, що зачинено. Я хотів спитати.

ЧОЛОВІК (здивовано): А як ви сюди потрапили?

ДРАКУЛА: Це не цікаво.

ЧОЛОВІК: Це важливо. Ти злодій!

ДРАКУЛА: Я потенційний клієнт, прошу поваги. Ось моя візитка.

Дракула крутить рукою, як фокусник, у руці з'являється візитка.

ДРАКУЛА: Прошу.

ЧОЛОВІК (читає): Влад Цепеш, граф.

ДРАКУЛА: Особисто.

ЧОЛОВІК: Чесно?

ДРАКУЛА: Аякже!

ЧОЛОВІК: Тоді я Король Данило!

Дракула б'є тростинкою чоловікові по руці, в якій той тримає візитку. Візитка розсипається у порох.

ДРАКУЛА: Мама не навчила, що брехати не можна. Добре, я тебе виховувати не буду.

ЧОЛОВІК: Розбазікався. В мене, до речі, рушниця. Як шмальну раз, другий, третій — заспіваєш.

ДРАКУЛА: Дешеві трюки. Три рази шмальнути. Як голосно! В тебе в рушниці одна куля. На другий постріл ти би не наважився. Але зараз не про це.

ЧОЛОВІК: Як ви знаєте? Про одну кулю.

ДРАКУЛА: Пусте. Може поговоримо про мою справу.

ЧОЛОВІК: Яку справу?

ДРАКУЛА: Я прийшов по справі. Мене цікавить ваш товар.

ЧОЛОВІК: Зброя. Що саме? Модель, рік, в нас є і авторська.

ДРАКУЛА: В мене теж, і Арсенал після цього дитяча кімната жебрака. Але я по справі.

ЧОЛОВІК: Я вас слухаю.

ДРАКУЛА: Справа делікатна.

ЧОЛОВІК: Ну?!

ДРАКУЛА: Мене цікавить куля.

ЧОЛОВІК: Калібр?

ДРАКУЛА: Не важливо, підберу.

ЧОЛОВІК: Будь-яка?

ДРАКУЛА: Я такого не казав.

ЧОЛОВІК: Тоді яка?

ДРАКУЛА: Срібна.

ЧОЛОВІК: Ти з дуба впав?

ДРАКУЛА: Є чи нема?

ЧОЛОВІК: Нема.

ДРАКУЛА: А чи можете мені підказати, де таку можна замовити?

ЧОЛОВІК: Навіщо?

ДРАКУЛА: Це довга історія і, можливо, вам не цікава.

ЧОЛОВІК: Ви цікавий. Я б послухав.

ДРАКУЛА: Справа дуже делікатна, я б сказав інтимна. Особиста.

ЧОЛОВІК: Вбити когось хочеш?

ДРАКУЛА: Є таке.

ЧОЛОВІК: Це не до мене. Ні, я розумію, що не знаю, для чого купують зброю. Може і на вбивство. Але, якщо ти сам мені сказав для чого. Ні, не продам.

ДРАКУЛА: Мені не зброя потрібна, а куля.

ЧОЛОВІК: Різниці немає.

ДРАКУЛА: Ну добре. Себе я хочу вбити.

ЧОЛОВІК: Самогубця.

ДРАКУЛА: Так. Вкоротити собі віку хочу. Набридло жити. Дуже аристократично.

ЧОЛОВІК: Аристократично?

ДРАКУЛА: Так, кулю в серце. Сам. Не то, що ти - розвалити собі макітру, зіпсувати все навколо.

ЧОЛОВІК: Яка мені різниця потім?

ДРАКУЛА: А в мене все чистенько. В серце, на виліт. Склеп вже є. Труна і все таке.

ЧОЛОВІК: Ти сам про все потурбувався?

ДРАКУЛА: Не думаю, що родичі б цим зайнялись.

ЧОЛОВІК: Як практично.

ДРАКУЛА: Все з досвідом приходить.

ЧОЛОВІК: А чому наважився ти на таке?

ДРАКУЛА: Ви ж для себе вже відповіли на це питання.

ЧОЛОВІК: Мені цікаво, що інших спонукає.

ДРАКУЛА: Втомився жити. Ховатись, бути ніким і не для кого. Я звик інакше жити.

ЧОЛОВІК: Інтелігенція, що не знаходить собі місця у капіталізмі?

ДРАКУЛА: Зовсім хибний шлях. Ні, не туди. Втомився від реклами. Як бачиш ти, я не бентежу серця жінок.

ЧОЛОВІК: З твоїм обличчям. Як ти на це міг розраховувати?

ДРАКУЛА: Тепер інші в моді. Погляд з відблиском. А де я його візьму? І блідість. Такий як є, ніколи вітра й сонця не цурався. Не жив я в підземеллі. Ні, завжди попереду. І не боявся я нічого.

ЧОЛОВІК: Яюсь усе дивно ти розповідаєш. Не розумію я тебе.

ДРАКУЛА: Кажу я правду!

ЧОЛОВІК: Я не про це: не зрозуміло, натяками.

ДРАКУЛА: Добре. Якщо хочеш зрозуміти мене, то доведеться мені тобі про себе розповісти.

ЧОЛОВІК: Є що оповісти?

ДРАКУЛА: Ти бачив, як я називаюсь. Влад Цепеш.
 ЧОЛОВІК: Так, ім'я не наше.
 ДРАКУЛА: З Румунії я.
 ЧОЛОВІК: І що в нас ви забули?
 ДРАКУЛА: Чужий я всім і прихистку шукаю.
 ЧОЛОВІК: Розмова дивна, ти філолог?
 ДРАКУЛА: Я Дракула!
 ЧОЛОВІК: Цур тобі!
 ДРАКУЛА: Спокійно, прогресивна людина, а забобонний, як дитя.
 ЧОЛОВІК: Та ж Дракула!
 ДРАКУЛА: Він самий. Тому й гуляю по світах. Не маю де подітись.
 ЧОЛОВІК: Дракула був заможний!
 ДРАКУЛА: Отут ти правий — був. У мене ж нащадки були, потім війни.
 Зараз ці туристи. Жодного будинку.
 ЧОЛОВІК: Але ж ти живий!
 ДРАКУЛА: Питання спірне. Скоріше, я не помирав.
 ЧОЛОВІК: Якого ж віку ти?
 ДРАКУЛА: Коли вродився, рахувати не вмів і на календар не подивився.
 Історики сперечаються. Можливо біля 1431 року.
 ЧОЛОВІК: І досі тут?
 ДРАКУЛА: Як бачиш.
 ЧОЛОВІК: За кров людську ти стільки жив. Тебе я зараз... (бере рушницю).

ДРАКУЛА: Спокійно. Про срібну кулю вже казав. Не зможеш. Ніякої людської крові не було.
 ЧОЛОВІК: Як не було?
 ДРАКУЛА: Ну там, сажав я на кіл, рубав і руки й ноги. Але ж не заради життя без смерті. Щоб йому!
 ЧОЛОВІК: Тоді чому тримаєшся?
 ДРАКУЛА: В людини є сила сильніша ніж кров, що в жилах тече. І цим тримаюсь. Вже п'яте, тьху, склероз, вже шосте сторіччя.
 ЧОЛОВІК: А що сильніше?
 ДРАКУЛА: Ти таїну мою дізнатись хочеш?
 ЧОЛОВІК: Чому б ні? Чи за це тобі віддати душу?
 ДРАКУЛА: Мені здавався розумнішим. Я душу не беру. Не мій ранг, якщо кумекаєш про що говорю.
 ЧОЛОВІК: Ти кажеш що не з тих?
 ДРАКУЛА: Кого?
 ЧОЛОВІК: Тих, кого краще до ночі не згадувати.
 ДРАКУЛА: Ти про чортів!
 ЧОЛОВІК: Тьху! Я ж просив. Як можна.
 ДРАКУЛА: Хто кому зауваження робить. Сам винен.
 ЧОЛОВІК: Я?
 ДРАКУЛА: Коли рушницю в рот запхав, ти думав ангели з небес спустились,

щоб твоїй душі на арфі зіграти?

ЧОЛОВІК: Я не думав над цим.

ДРАКУЛА: Чорти прийшли по тебе, щоб тебе вхопити і душу твою забрати.

ЧОЛОВІК: А звідки ти усе знаєш, якщо не помирав?

ДРАКУЛА: В мене перепустка.

ЧОЛОВІК: Куди?

ДРАКУЛА: Туди, куди ти речі спакував.

ЧОЛОВІК: Хіба так можна?

ДРАКУЛА: Знаєш, скільки років я над цим корпів.

ЧОЛОВІК: До кого ходиш, коханку там завів.

ДРАКУЛА: Дурний, немає сили. В мене там є один ірландець.

ЧОЛОВІК: Та ти ж з Румунії?

ДРАКУЛА: Яка молодь неосвічена. Брем Стокер, ірландець. Він знищив в мене останню надію.

ЧОЛОВІК: Надію на що?

ДРАКУЛА: Померти.

ЧОЛОВІК: Хіба про це можна мріяти?

ДРАКУЛА: Мені інколи здається, що ти повністю забув, від чого я тебе відволік своїми балачками.

ЧОЛОВІК: Ти про це?

ДРАКУЛА: Авжеж. Знаєш, про мене кіно вже майже стільки, як про Холмса.

ЧОЛОВІК: Це ж добре!

ДРАКУЛА: Для мене, ні.

ЧОЛОВІК: Що там з твоєї таїною?

ДРАКУЛА: Пам"ятаєш, добре. Мене тримає тут не кров, а страх.

ЧОЛОВІК: Перед чим?

ДРАКУЛА: Ти дійсно, дурень! Страх не мій, чужий переляк дає мені сили. Кожного разу, як мене злякався хтось, я почувуюсь краще. Тому і протримався декілька сторіч ще перед тим, як увійшов в тенета мас-культури.

ЧОЛОВІК: Чий страх?

ДРАКУЛА: Тих, кого я стратив. Їх дітей, онуків. Лякають вони моїм ім"ям - живу.

ЧОЛОВІК: А якщо ти не вампір, чому тобі потрібна срібна куля.

ДРАКУЛА: Хлопчик, Микола.

ЧОЛОВІК: Я не казав тобі, як мене звати.

ДРАКУЛА: Молодь. Що в тебе на кішеньці. "Микола — старший продавець-консультант." Є ще десь молодший?

ЧОЛОВІК: Це так говорять.

ДРАКУЛА: Так от. Я не вампір, але по різному спробував вкоротити собі віку. Хочу спробувати вмерти як вампір. Може вийде. І був я вигадливіший ніж ти.

ЧОЛОВІК: Я тут до чого?

ДРАКУЛА: Твої думки пласки, як ця підлога.

ЧОЛОВІК: Що ти таке кажеш!

ДРАКУЛА: Правду. Страшну правду. Ти працюєш в магазині зброї. Вирішив вкоротити собі віку.

ЧОЛОВІК: Це не пов"язано.

ДРАКУЛА: Ти даш чи ні, мені доказати.

ЧОЛОВІК: Пробачте.

ДРАКУЛА: Тебе уранці знайшли б з простреленою головою.

ЧОЛОВІК: Мені байдуже.

ДРАКУЛА: Я зрозумів. Але поміркуй. Тебе знаходять вранці. А ти повісився. Оце поворот, оце сюжет і всі чухають потилицю, який то був цей чолов"яга. Навколо повно зброї, а він повісився. А ще краще — отрута. Оце масштаб, оце людина. Це я розумію вихід із буденності життя.

ЧОЛОВІК: Так би я не вигадав.

ДРАКУЛА: Не сумніваюсь.

ЧОЛОВІК: І ти весь час один?

ДРАКУЛА: Були брати у мене. Мірчо та Раду. Була дружина. Як розумієш, не одна.

ЧОЛОВІК: Вона кинулась з моста у річку.

ДРАКУЛА: Звідки її тільки не кидали ці вигадники. Скажу собі на виправдання. Не розлучався з жодною. Жили до смерті. Як розумієш, у більшості випадків її.

ЧОЛОВІК: А зараз?

ДРАКУЛА: Я одинак. Тим більше, що померти хочу. Жінки це голова в дірках. Вибач, за гіркий каламбур.

ЧОЛОВІК: Нічого.

ДРАКУЛА: Ти через жінку це?

ЧОЛОВІК: Так.

ДРАКУЛА: Чому?

ЧОЛОВІК: Загалом це винен ти!

ДРАКУЛА: Ми навіть не знайомі!

ЧОЛОВІК: Я про вампірів.

ДРАКУЛА: Їй подобаються вампіри?

ЧОЛОВІК: В мене жінка на цьому звихнута.

ДРАКУЛА: Наскільки?

ЧОЛОВІК: Дивись. (витягає з кішені "зуби Дракули") Без цього в ліжку мене не пускає.

ДРАКУЛА: Що це?

ЧОЛОВІК: Зуби вампіра!

ДРАКУЛА: Як цікаво? Що за матеріал?

ЧОЛОВІК: Пластик.

ДРАКУЛА: Дорогий?

ЧОЛОВІК: П"ять гривень.

ДРАКУЛА: А я заплатив! Добре, що я потім цього здирника... Випробував роботу!

ЧОЛОВІК: Якщо ти не вампір, навіщо тобі такі зуби?

ДРАКУЛА: Вродився такий, так і звук. Знаєш, в важкі часи навіть підробляв цим.

ЧОЛОВІК: Чим?

ДРАКУЛА: Вампірів грав, лякав людей, дрібний розбій. Пусте.

ЧОЛОВІК: А тоді чого того, ну стоматолога за зуби!

ДРАКУЛА: Не дивись на мене так, не пив я його кров. Так вкусив, для переляку. А він помер з остраху. Знаєш, мені це не дуже подобається. Навіть трохи огидно.

ЧОЛОВІК: Що саме?

ДРАКУЛА: Кусати.

ЧОЛОВІК: А жінок?

ДРАКУЛА: Микола, жінки то інша справа. Тут випробовуєш стільки підходів, щоб здобути. Хочеш і станцюєш і вкусиш.

ЧОЛОВІК: Кажеш, тобі нависили таку дурну славу.

ДРАКУЛА: Авжеж.

ЧОЛОВІК: Просто так люди казати не будуть. Звали ж тебе кровопивцею.

ДРАКУЛА: Звали. А ще казали, що я багато людей стратив. Хоча знаєш, роки були такі.

ЧОЛОВІК: Які такі?

ДРАКУЛА: 1456-1476.

ЧОЛОВІК: Я не про це. Які обставини змусили тебе так поводитись?

ДРАКУЛА: Складно все було. Полон у турків, потім у угорців. Весь час намагаються тебе знищити і війни, постійно війни.

ЧОЛОВІК: Я думаю, після того ти не припиняв воювати.

ДРАКУЛА: Кожний день це боротьба. Так, багато крові я пролив. Тому і став для когось вампіром.

ЧОЛОВІК: А чому саме зараз ти вирішив покінчити з усім?

ДРАКУЛА: Втомився. Знаєш, весь цей декаданс, прагнення смерті.

Обожнювання страху. Я просто зрозумів, що ви з усіма вашими технологіями такі дикуни. Коротше, це жахливо. Я думав буде спокій, нарешті, піду в забуття. А там ще трохи і кінець. Ні. Зараз про вампірів знімають кіно, пишуть книжки. Божевілля. І кожного разу згадують про мене. Я в них як розділовий знак. Щодня почуваюся краще.

ЧОЛОВІК: І ти нарікаєш?

ДРАКУЛА: Для чого таке буття?

ЧОЛОВІК: В тебе немає мети в житті.

ДРАКУЛА: Крім того, щоб вмерти. Ні, не пригадую.

ЧОЛОВІК: Гроші, влада, жінки.

ДРАКУЛА: Гроші бувають, але закінчуються. Влада, все моє життя там, у Валахії було присвячено владі. І кожен хотів мене вбити.

ЧОЛОВІК: Жінки?

ДРАКУЛА: Ти про те, що вампір живе вічність з коханою, поки щось не спопелить обох.

ЧОЛОВІК: Зараз всі про це говорять.

ДРАКУЛА: Нагадую, я не вампір. Ненависть з острахом тримають мене тут.

ЧОЛОВІК: Ти вічний жид!

ДРАКУЛА: Ні, але теж тиняюсь. Так от, не думаю, щоб жінку, яку я оберу, зненавидять, як і мене. Тому не зможемо ми бути разом.

ЧОЛОВІК: Дійсно, маячня.

ДРАКУЛА: Тому вічної коханки я не можу мати. Пробував, знаю.

ЧОЛОВІК: Гарно ти все кажеш. І про зуби і про свій вік.

ДРАКУЛА: Але не ймеш мені ти віри.

ЧОЛОВІК: Та ні, я не про те. Чому не турка чи якогось німця зробили найвідомішим вампіром, а саме тебе. Люди просторікувати не будуть.

ДРАКУЛА: Це так.

ЧОЛОВІК: Так все ж таки вампір?

ДРАКУЛА: Вважали мене ним усі на батьківщині. І навіть того, хто замість мене був похований. Пробили колом в груди і відрубали голову.

ЧОЛОВІК: Замість тебе?

ДРАКУЛА: Якщо з тобою зараз розмовляю...

ЧОЛОВІК: Так воно так.

ДРАКУЛА: Дійсно, мене вважали вампіром.

ЧОЛОВІК: Через твої страти всіх людей чи через турків?

ДРАКУЛА: І ти чув про турків, яким я фески прибив до голови цвяшками.

ЧОЛОВІК: Ти так радієш, ніби себе дотепним вважаєш.

ДРАКУЛА: Я в них в полоні буд дванадцять років, і не таких жартів хотів зробити.

ЧОЛОВІК: Забув ти про вампіра.

ДРАКУЛА: Ні не забув. Це забобони моєї батьківщини.

ЧОЛОВІК: Які?

ДРАКУЛА: Коли я зрікся православ"я, пішов у католицтво. Відмовився від причастя кров"ю Христовою. А в нас вважали що кожний відступник віри стає на служіння нечистому. Так ось. І йде за кров"ю, тільки замість церкви шукає деінде.

ЧОЛОВІК: Так всі ж володарі міняли віру. Париж вартує меси.

ДРАКУЛА: Так, а випало тільки мені ввійти в історію.

ЧОЛОВІК: І тобі воно треба?

ДРАКУЛА: Якщо прийшов до тебе по кулю. Не дуже й треба.

ЧОЛОВІК: Дійсно.

ДРАКУЛА: Так що порадиш мені робити.

ЧОЛОВІК: Не знаю. Я можу спитати, обережно. Але пізніше. Знаєш, те, що ти розповідаєш дуже сумно.

ДРАКУЛА: Я так ніколи не думав.

ЧОЛОВІК: Повір мені.

ДРАКУЛА: До чого ти ведеш, в тебе блищать очі.

ЧОЛОВІК: Я спробую знайти кулю. А в мене до тебе маленьке прохання.

ДРАКУЛА: Яке? Нічого дати я не можу.

ЧОЛОВІК: Знаю. Тебе я хочу запросити в гості.

ДРАКУЛА: Для чого?

ЧОЛОВІК: Я тобі казав вже про дружину.

ДРАКУЛА: Вампірів любить. Ти мені її що пропонуєш?

ЧОЛОВІК: Та ні. Я вас би зазнайомив. І коли б тебе послухала...

ДРАКУЛА: То що?

ЧОЛОВІК: Може ця маячня у ній минулась би. Зажили б як раніше.

ДРАКУЛА: І все?!

ЧОЛОВІК: Якщо можна. Чи ти чимсь зайнятий?

ДРАКУЛА: Мені байдуже. Можна і до тебе в гості завітати.

ЧОЛОВІК: Тоді завтра.

ДРАКУЛА: Чому не сьогодні?

ЧОЛОВІК: Ти бачиш як пізно вже. Вона нас вижене.

ДРАКУЛА: Лиха?

ЧОЛОВІК: З характером.

ДРАКУЛА: Домовились. Але ти дізнайся про кулі.

ЧОЛОВІК: Зроблю, все, що зможу.

Затемнення.

Сцена 2.

Кімната оселі, вітальня. Стіл, стільці, шафа, канапа. Дзвінок у двері. Жінка виходить з одних дверей, йде через всю сцену.

ІННА: Що знову ключи загубив, тому дзвониш, Миколо.

Зникає в кулісі, потім виходить, разом з нею виходить Микола та Дракула.

ЧОЛОВІК: Знайомся, Інно...

ІННА: Знов когось привів, ще й проти ночі.

ЧОЛОВІК: Послухай, шануйся жінко.

ДРАКУЛА: Вечора доброго, панно Інно, панно Інно.

Дракула поштиво вклоняє голову.

ІННА: Вже пані. Вітаю. Ви хто?

ДРАКУЛА: Ваш чоловік не встиг мене назвати.

ІННА: А самі язика не маєте, чи що?

ДРАКУЛА: Добре. Люблю жінок негречних. Мене звати Влад Цепеш, з Валахії приїхав.

ІННА: Це десь біля Стрия?

ДРАКУЛА: Трохи далі, пані.

ІННА: Приїхав, добре, чому його сюди привів, Миколо.

ЧОЛОВІК: Тебе хотів я з ним познайомити!

ІННА: Це знову родич твій? Чи чолов'яга, з яким напиться хочеш. Як вас там?

ДРАКУЛА: Для вас я можу бути просто Владом.

ІННА: Для мене вже був просто Владом директор, на фірмі, де я працювала.

Микола йому потім пику так натовк, що п'ятнадцять діб відсидів. Мені, дурепі, здалося, що цього достатньо для подвигу і я вийшла за нього заміж.

ДРАКУЛА: Тоді можна, добродій Цепеш.

ІННА: Добродій, зараз лусну. Добре, пан Цепеш, як давно ви знаєте мого чоловіка?

ДРАКУЛА: Не дуже то й давно, якщо зважати на мій вік.

ІННА: Так, життя тебе вже потріпало.

ЧОЛОВІК: Інна, шануйся.

ІННА: Ти це мені? Привів когось. Друзяку, кумпеля свого, вже скільки горілки разом випили.

ДРАКУЛА: Ані чарчини.

ІННА: Бачу, життя тебе і так не тішить.

ЧОЛОВІК: Інна, ти ж мріяла з ним познайомитись.

ІННА: Бомжі мене не цікавлять.

ЧОЛОВІК: Інна. Це ж Влад Цепеш, граф з Валахії. Нічого не пригадуеш.

ДРАКУЛА: Твоя жінка втомилась. Я їй підкажу. Я Дракула.

ІННА: Хто? (спочатку відсахується, потім придивляється уважніше). Зараз. Якщо він Дракула, тоді я Белла.

ДРАКУЛА: Яка Белла?

ІННА: З "Сутінків". Чи ви це не читаете?

ДРАКУЛА: Усі сюжети в літературі повторюються. Письменники тільки інші слова обирають для того, щоб описати те, що всім відоме. Нових книжок я не читаю. Це все непотріб.

ІННА: Дійсно, не схожий на п'яницю.

ЧОЛОВІК: Нарешті, допетрала.

ІННА: Ви називаєте себе Дракулою.

ДРАКУЛА: Точніше Дракул, але вже і до цього призвичаївсь.

ІННА: Добре. Доведіть!

ЧОЛОВІК: А як?

ІННА: Ви згодні?

ДРАКУЛА: Звик погоджуватись на жіночі примхи, згоден.

ІННА: Микола, в тебе нові витівки, я бачу. Вирішив ти наді мною пожартувати. Побачимо, що з того вийде.

ЧОЛОВІК: Я нічого такого...

ІННА: Аякже. Просто зустрів Дракулу на вулиці.

ДРАКУЛА: Якщо б добродійко дозволила, з вашим чоловіком я зазнайомився у нього на роботі.

ІННА: На полювання зібрались?

ДРАКУЛА: Так, ціль давно собі сподобав.

ІННА: Чому тоді в нашу оселю завітали?

ЧОЛОВІК: Інна, я ж казав, хотів я познайомити тебе з ним.

ІННА: Зробив мені приємність?

ЧОЛОВІК: Тобі ж подобаються вампіри.

ІННА: Дурний твій жарт я оцінила. Начувайся. Мені вампіри подобаються сильні, спритні, а не оце дрантя з лахміттям.

ДРАКУЛА: Сподіваюсь, пані не заважає, що я присутній при такій розмові.

ІННА: Мені - ні.

ДРАКУЛА: Я втішений се чути.

ІННА: Дракула?

ДРАКУЛА: Буває і таке.

ІННА: Що привело вас в місто?

ДРАКУЛА: Нагальні справи.

ІННА: А мову як так знаєте?

ДРАКУЛА: За стільки років!

ІННА: Звичайно. Щось я не зрозуміла. І ви надибали мого Миколу.

ДРАКУЛА: Було й таке. Вас щось бентежить?

ІННА: Мене? Ні, що ви. Ой, вибачте, що я за господиня. Я зараз стіл накрию.

Інна швидко виходить.

ДРАКУЛА: Чого мене лякав ти нею?

ЧОЛОВІК: Я вже жалкую, що зробив це.

ДРАКУЛА: Що саме?

ЧОЛОВІК: Тебе до нас додому запросив.

ДРАКУЛА: Чому? Все йде чудово.

ЧОЛОВІК: Пробачте, може й на жінках і знаєтесь, але свою я знаю краще. Вона тільки почала. Стеле м"яко, а далі начувайся. Замислила лихе.

ДРАКУЛА: Може доля змилується і вона мене уб"є.

ЧОЛОВІК: Лихе, але ж не настільки. Знущатись буде.

ДРАКУЛА: Наді мною?

ЧОЛОВІК: Так.

ДРАКУЛА: Подивимось, хто з нас тут переможе.

ЧОЛОВІК: Не пізно ще піти.

ДРАКУЛА: Я залишаюсь.

ЧОЛОВІК: Буде лихо.

ДРАКУЛА: Подивимось.

ЧОЛОВІК: Тихо, йде.

Інна заходить, несе кастрюлю, ставить на стіл.

ЧОЛОВІК: Допомогти?

ІННА: Це справа господині. На гостей не чекала, тому, що маю в домі.

ДРАКУЛА: До столу не просився. З мене і розмови достатньо.

ІННА: Ви знаєте, я зараз на дієті.

ЧОЛОВІК: Який дієті?

ІННА: Стули пельку, любий. Слідкую за фігурою, тому чим є тим пригощаю.

Інна підсунула кастрюлю до Дракули і рвучко відкрила кришку. Дракула відсахується.

ІННА: Не сподобалось?

ЧОЛОВІК: Що ти!

Чоловік заглядає в кастрюлю.

ІННА (відверто регоче): Часник, настоянка на святій воді. Що не сподобалось?

ДРАКУЛА: Чому ж ні? Але ж не думали ж ви, що я буду сьорбати як свиня з калюжи.

ІННА (здивовано): Принести виделку, ложку.

ДРАКУЛА: І склянка згодиться.

ІННА: Не думала, що Дракула це буде пити.

ДРАКУЛА: Мені ваш чоловік казав, що любите вампірів. Та нищити їх мрієте. Про це він не сказав.

ІННА: Ні, просто ви не вампір, якщо від часника не відмовляєтесь.

ДРАКУЛА: А що ви знаєте про вампірів? Про мене що ви знаєте, що пропонуєте таку смакоту?

ІННА: Що кров людську ви п"єте!

ДРАКУЛА: Тоді інакше треба все перевіряти.

ІННА: Зараз, тобі підставлю шию.

ДРАКУЛА: Злякалась?

ІННА: Я? Та прийде сонце, повинен зникнути.

ДРАКУЛА: Якщо в це віриш, чому шукаєш пристрастних коханців серед нас.

ІННА: Дійсно. Микола, ти не проти, якщо я з кумпелем твоїм перевірку влаштую.

ЧОЛОВІК: Інна, як тобі не соромно.

ІННА: Можна тут, можна піти у спальню. Микола, тобі чекати краще де? І ти, Дракула, чого мовчиш?

ДРАКУЛА: Я б запропонував зустрітись нам у склепі. Але для мене це не зручно.

ІННА: Що саме?

ДРАКУЛА: Мене у гості запросили. Не можу я так ставитись до хазяїна оселі.

ІННА: Хазяїна?

ЧОЛОВІК: Може досить, мені набридло.

ІННА: А мені? Ти сам нікчема. Кого привів додому. До речі, пане Дракула. Сьогодні особливий день.

ДРАКУЛА: Так, повний місяць.

ІННА: Тому прийшов сюди, що почуваш себе сильним?

ДРАКУЛА: Для мене не обов"язково це.

ЧОЛОВІК: Інна, досить. Він не вампір.

ІННА: А звідки ти це знаєш?

ЧОЛОВІК: Ніяких вампірів не існує. І тому привів тобі його, щоб пересвідчилась.

ІННА: Так, я забула який мій чоловік дотепний. Щоб переконати мене, що все це маячня, привів до дому Дракулу?

ДРАКУЛА: Можливо, в вашого чоловіка були добрі наміри. А ви сьогодні не хочете нічого сприймати. Давайте іншим разом.

ІННА: Злякався розмови зі мною?

ДРАКУЛА: Ані скільки. Я можу розмовляти з вами хоч до скону, звичайно, вашого.

ІННА: Залишаєтесь?

ДРАКУЛА: Обов'язково. Якщо тільки можна без ваших частувань. Ще притягнете срібло й кіл. Навіщо? Подобається вам наша темна сторона, тоді чому ви йдете в наступ?

ІННА: Подобається. Але не ви. Довести хочу, що все ви брешете і вас привів мій чоловік. Втратив рештки гідності і кумпеля запросив, розважити дружину.

ЧОЛОВІК: Шануйся, Інно.

ІННО: Мовчи. З тобою потім буду розмовляти. Як схочу. Якщо захочу.

ДРАКУЛА: Ви хибно думаете про вашого чоловіка. Те, що він мене запросив, це не його поразка. Він хоче вам у всьому догоджати. Хіба не про це мріють усі жінки?

ІННО: Не думаю, що ви повинні були заповнити мої думки.

ДРАКУЛА: А може я вже давно у підсвідомості твоєї блукаю!

ІННО: І мрієте про поцілунок мій?

ДРАКУЛА: Скоріше я б тебе переконав, що ти чекаєш тієї хвили коли мої клики торкнуться твоєї шиї.

ІННО: Дзуськи.

ДРАКУЛА: Але я цього не робив.

ІННО: Звичайно, я б відмовилась.

ДРАКУЛА: Ні, не тоді, коли б я наказав.

ЧОЛОВІК: Може досить. Ти хотіла вампіра — Дракулу, тримай. У сенсі розмовляй, розпитуй. Сама казала, що це буде найщасливіший день в житті твоєму.

ІННА: Зараз. Тобі завдячувати вампіру. Я сама все зроблю, знайду кого треба. Давно про це я мріяла. Тепер наважилась.

ЧОЛОВІК: Ти нічого не зробиш!

ІННА: Побачиш.

ДРАКУЛА: Я вибачаюсь, але якщо хотіли ви зі мною поговорити. Щось спитати? Я весь до ваших послуг. Готовий відповідати і розповідати.

ІННА: Та невже. Мені цього не треба.

ДРАКУЛА: Але ж чому?

ІННА: Мій чоловік не дуже то й розумний. Але, якщо знайшов він вас, то ви я думаю підготувались.

ДРАКУЛА: До чого?

ІННА: До моїх питань.

ДРАКУЛА: Та звідки.

ІННА: Зрозуміло, що я зможу спитати.

ДРАКУЛА: Але ж спробуйте.

ІННА: Ти переповіш ті факти, які відомі всім.

ДРАКУЛА: Спитай про що знати можу тільки я.

ІННА: Тут я не знатиму, що брешеш. Чоловіче, твій жарт не вийшов. І геть звідси обидва. Сьогодні велична ніч і вас обох я більш не потребую. Вернусь за пів-години. Щоб пусто було!

ЧОЛОВІК: Інна ти мене з дому виганяєш?

ІННА: Так, на сьогодні. Ти все одно збирався з кумпелем напитись, дуже прошу. Я навіть дозволяю взяти гроші і не насварюсь. Йди. Бувайте, Дракула. От бовдури!

Інна виходить обидва чоловіки залишаються розгубленими.

Сцена 3.

ДРАКУЛА: Я щось не зрозумів. Вона нас вигнала?

ЧОЛОВІК: Спекатись вирішила.

ДРАКУЛА: Але чому?

ЧОЛОВІК: До подруг пішла.

ДРАКУЛА: Жалітись на твою витівку, як їй здалось, погану.

ЧОЛОВІК: Ні, подруги в неї такі ж як вона.

ДРАКУЛА: Такі ж люб"язні та гостинні?

ЧОЛОВІК: Ні, полюбляють все читати про вампірів.

ДРАКУЛА: Тоді ми може її не так зрозуміли. Вона і інших познайомити зі мною хоче?

ЧОЛОВІК: Ні. Але мене дивує, що вони будуть не в Докійки. Чому тут?

ДРАКУЛА: Ми йдемо?

ЧОЛОВІК: Я повинен у цьому пересвідчитись.

ДРАКУЛА: Розлогіші пояснення від тебе маю змогу я почути.

ЧОЛОВІК: Сьогодні повний місяць.

ДРАКУЛА: Так, твоя дружина нагадала.

ЧОЛОВІК: А ти про це не пам"ятав?

ДРАКУЛА: Мені тепер усе це ні до чого.

ЧОЛОВІК: Ну так, тебе ж прокляли, тому живеш.

ДРАКУЛА: Не люблю згадувати я про це. Що там з повним місяцем?

ЧОЛОВІК: Докійка може робити спіритичні сеанси.

ДРАКУЛА: Вони ще й мерців викликають?

ЧОЛОВІК: Так, і це теж.

ДРАКУЛА: І ти хотів померти, щоб частіше бачити дружину? (сміється).

ЧОЛОВІК: Я настільки жалюгідний!

ДРАКУЛА: Микола, вибач. Просто дурний жарт.
ЧОЛОВІК: Я думаю, вона мені бреше.
ДРАКУЛА: В чому?
ЧОЛОВІК: В Докійки вже повинна бути і Лариса.
ДРАКУЛА: А хто це?
ЧОЛОВІК: Ще одна подруга дружини. Вона...
ДРАКУЛА: Ти зашарівся! У тебе щось з нею було.
ЧОЛОВІК: Ні. Ніколи. Але мені здається...
ДРАКУЛА: Вона не проти.
ЧОЛОВІК: Ти звідки знаєш?
ДРАКУЛА: По твоїх очах. Але ти ще вагаєшся.
ЧОЛОВІК: В мене Інна. Та мені здається...
ДРАКУЛА: Кажі вже. Бо зараз верне і тобі вона влаштує.
ЧОЛОВІК: Не до Докійки вона пішла. Я маю на увазі, сюди б їх не привела.
Бо там все зроблено.
ДРАКУЛА: Тоді навіщо все казала?
ЧОЛОВІК: А може в неї є коханець!
ДРАКУЛА: Ти впевнений.
ЧОЛОВІК: Я не знаю.
ДРАКУЛА: Так виріши загадку ти для себе. Я з невірними дружинами знаєш що робив... Хоча, коли дізнаєшся, я все тобі поясню, при нагоді. Вірність при мені в країні була. Так. І стабільність. І все через палку. Вибач, знов жарт дурний.
ЧОЛОВІК: Я б хотів знати. Але якщо я помиляюсь?
ДРАКУЛА: Слухай, від тебе в мене голова почала боліти. Вирішуй.
ЧОЛОВІК: Дійсно можуть зробити спиритичний сеанс.
ДРАКУЛА: Тобі що до того.
ЧОЛОВІК: Ти б не хотів помститись Інні, за те що так з тобою розмовляла?
ДРАКУЛА: Диви. Ти не такий тухтій, як виглядаєш. Звичайно, хотів би її поставити на місце.
ЧОЛОВІК: Тоді давай залишимося удвох.
ДРАКУЛА: Як хочеш.
ЧОЛОВІК: У всьому краще пересвідчитись самому.
ДРАКУЛА: Ти впевнений?
ЧОЛОВІК: Так, чим би це не скінчилось!
ДРАКУЛА: Як скажеш.

Чоловік ховається у шафі.

ДРАКУЛА: Раніше коханці ховались від чоловіків. Тепер у шафі чоловіки чатують на коханців. Цей світ точно збожеволів.

Дракула відкриває шафу в якій сховався чоловік. Витягає звідти на вішаку плащ та біле жабо. Дракула вдягає плащ, поправляє зачіску. Робить усе

автоматично.

ЧОЛОВІК (визираючи з шафи): Тут є дзеркало!

ДРАКУЛА: Воно мені не допоможе. Я вже звик все в одяганні робити з пам'яті.

ЧОЛОВІК: А як ти все? В цій шафі.

ДРАКУЛА: Я не вампір. Але невже ти думаєш, щоб без додаткових вмінь я зміг прожити стільки часу?

ЧОЛОВІК: Я чую голоси.

ДРАКУЛА: Не тремти. Все вирішиться скоро.

Дракула ховається у темряву.

Сцена 4.

Входить Інна.

ІННА: Не спішіться, роздягайтесь. Все встигнемо. (Дивиться на всі боки). Пішов, тварина. Добре, ми подивимось, наскільки твій кумпель Дракула був справжній. Зараз влаштую перевірку. І нічку цю ніхто вже не забуде.

Входять Докійка та Лариса. Тримає кожна по пляшці червоного вина.

ЛАРИСА: А ось і ми.

ІННА: Пляшки на стіл.

ДОКІЙКА: В тебе на столі...

ЛАРИСА: Миколі їжу ти лишила. Він прийде?

ІННА: Він вже пішов. Я зараз приберу.

Інна бере кастрилю, виносить.

ДОКІЙКА: А ти погодилась через Миколу!

ЛАРИСА: Я, ніколи. Просто дійсно, чому тільки в тебе.

ДОКІЙКА: В мене енергетично вираховане місце.

ЛАРИСА: Так. Тільки нічого не відбувається.

ДОКІЙКА: Часу не достатньо, щоб потрібні сили прокинулись.

ЛАРИСА: Може ми не правильно все робимо?

ДОКІЙКА: Ти знаєш, скільки всього прочитала.

ЛАРИСА: Так, вибач. Колись у нас все вийде.

Інна повертається, на таці несе чотири бокали.

ЛАРИСА: Микола прийде!

ДОКІЙКА: Ні, це для особливого гостя.

ІННА: Так, того, хто сьогодні не відмовиться прийти до нас.

ЛАРИСА: Ти впевнена?

ІННА: Я маю на це велику надію.

Докійка відкриває вино. Розливає червоне по бокалах.

ДОКІЙКА: За наш успіх.

ІННА: Так, все повинно вийти.

Салютують келихами і відпивають трохи.

ДОКІЙКА: Почнемо?

ІННА: Дозволь мені сьогодні.

ДОКІЙКА: Чи зможеш?

ІННА: Сьогодні можу все.

ЛАРИСА: Це ж її будинок. Їй швидше енергії підкоряться.

ДОКІЙКА: Добре, починай.

Жінки беруться за руки, створюючи коло.

ІННА: Дракула, я кличу тебе. Не боявся прийти раніше. Чекаю тебе, поговоримо.

ЛАРИСА: Що ти робиш!

ДОКІЙКА: Так не можна.

Відпускають руки, хочуть піти.

ІННА: Злякались?

ДОКІЙКА: Розмріялась. Просто такі речі так не робляться.

ЛАРИСА: Так не можна.

ІННА: А коли робили так, як треба, ніхто не з'являвся.

ДОКІЙКА: Два рази був шурхіт.

ІННА: Я хочу бачити Дракулу.

ЛАРИСА: Чому саме його?

ІННА: Бо знаю, що він прийде.

ДОКІЙКА: Ти бачила сон.

ІННА: Так, сон. Як тебе зараз. Це не важливо. Ми продовжуємо?

ЛАРИСА: Я не знаю.

ДОКІЙКА: В тебе нічого не вийде.

ІННА: Руки!

Жінки беруться за руки. Докійка погіршливо знизує плечима.

ІННА: Ніч, я прошу щоб прийшов до нас твій син. Я викликаю Влада Дракулу.

ДОКІЙКА: Тиша. Ані шурхоту. Казала, тільки на місці, де підготовані

енергії.

ЛАРИСА: Таку ніч впустили, чекати ще стільки.

ІННА: Дракула, якщо ти справжній був. Виходь, мерзотник. Ти всіх лякав, а сам злякався. Нікчема! Османський підданий, садист!

Сцена 5.

Входить Дракула, розмахує плащем, з плаща сиплеться тальк.

ДРАКУЛА: А ось і я!

Жінки починають верещати.

ДРАКУЛА: Циць! Всі на місце.

ДОКІЙКА: Невже?

ДРАКУЛА: Володар Трансильванії, а не нікчема. Таких жінок як ти...

Дракула підходить до Інни, вона різко піднімає голову.

ІННА: Що, робив своєю коханкою. Старий вампір.

ДРАКУЛА: Навіщо. Сажав я на кіл, догори дригом і дозволяв я птахам закінчити тортурі.

ЛАРИСА: Це огидно!

ДРАКУЛА: Тихше.

ЛАРИСА: Вибачте.

ДРАКУЛА: Але дуже ефективно. Як ображаєш. Ти думаєш, принижуючи іншого, ти краще себе зробиш.

ІННА: Ти попіл!

ДРАКУЛА: Можливо, та не бруд, як ти.

ДОКІЙКА: Ми не знайомі. Докійка.

ДРАКУЛА: Мене як звати, знаєш. І що тепер?

ДОКІЙКА: Це найвеличніший день у моєму житті. Можна з вами...

ДРАКУЛА: Хотіла сказати, сфотографуватись?

ДОКІЙКА: Так.

ЛАРИСА: Читаєте думки.

ДРАКУЛА: Нехай руку на стіл покладе.

Докійка кладе на стіл телефон.

ДРАКУЛА: Так краще. Ну, що дівчата, поговоримо?

ЛАРИСА: А про що?

ДРАКУЛА: Звичайно, не про характер Інни. Тут я все сказав. І не про Миколу. Нехай замкнуться двері шафи, мені звідти тягне.

З шафи виринає рука Миколи і міцно закриває двері зсередини. Жінки верещать.

ДРАКУЛА: Тихо! Кому сказав. Тихенько. Так, про розмову. Може ви мені цікаве щось розповісте?

ДОКІЙКА: Ми? Це в вас життя таке жахливе, я мала на увазі було цікаве.

ДРАКУЛА: Не думаю, що досвід мій вам у пригоді стане.

ДОКІЙКА: Ви стількох бачили, ви знаєте історію.

ДРАКУЛА: Я в ній жив і певно лишусь.

ЛАРИСА: Тому чому тому ви чому тут зараз прийшли до нас тому і звідки.

ДРАКУЛА: Не треба хвилюватись. Не по твою душу зрадницьку прийшов.

ЛАРИСА: Мою душу, мою зрадницьку? Чому тому говорите таке мене не знаєте чому мене?

ДРАКУЛА: Ти думала все це іграшки. Ти доведеш, що Інна божевільна.

ІННА: Я тут до чого? Я нормальна.

ДРАКУЛА: Звичайно. Як звичайна людина ти викликаєш Дракулу.

ДОКІЙКА: Проти Інни нічого я не маю.

ДРАКУЛА: Не про тебе мова.

ЛАРИСА: Брехня. Навіт.

ДРАКУЛА: Такий навіт Миколі ти приготувала. Йому сказала, що подрузі допомогти ти хочеш. А сама зібралась її чоловіка втішити.

ІННА: Миколу! Тобі потрібен Микола?

ЛАРИСА: Кому ти віриш?

ІННА: Тобі потрібен Микола!

ЛАРИСА: Ні, ти з Докійкою з вашими духами.(зло) Що ти йому можеш дати?

ІННА: Я!

ЛАРИСА: Так! Йому родина потрібна, діти. А не ти зі своїм Дракулою!

ІННА: Та ж ти паскуда!

Інна кидається на Ларису. Вони вовтузяться за столом, через довжину скатертини не видно, що там робиться. Дригаються ноги, вереск.

ДОКІЙКА: Поки вони за чоловіка сваряться... Зробимо справу, заради якою ми викликали вас.

ДРАКУЛА: Справу?

ДОКІЙКА: Так. Цього чекала. (розстібає гудзики на блузці, демонструє ший). Так буде зручно.

ДРАКУЛА: Чого ти хочеш?

ДОКІЙКА: Вкуси! Я стану як і ти.

ДРАКУЛА: Йди геть.

Починає задкувати від неї.

ДОКІЙКА: Зачекай!

Дракула біжить, за ним Докійка. Лариса і Інна продовжують чубитись.

Затемнення.

Сцена 6.

Знову магазин зброї. Входить Дракула, тяжко дихає. Знімає плащ складає на підлогу, збиває його рівняючи, розлітається тальк.

ДРАКУЛА: Невже! Невже я втік. (сідає на підлогу)

Натерпівсь. Згадав турецький і угорський полон. Хто б міг подумати — жінка. Як її там, Докійка здається. Вночі біг від неї по вулицях, а вона кричала - вкуси. Може хоч якийсь собака її почув і змилюється. Жах. Стільки років я не бігав. Ще можу супротивника звести на манівці. Добре, чудово. Маневрувати не вміє. Нехай. Лякають мною, а її погляд? Чи може треба було б вкусити? Нічого з нею б не сталося. Може, замовкла б. Ні, зробив все правильно. Якби вкусив, вона б мене не відпустила. Примусила б зробити її вампіром. Але як? Нічого не розумію. Чому їм хочеться так жити. Навіть мені доводиться ховатись, міняти місце де жити. Ні, так далі не можливо. Хоча, таким живим себе давно не відчував. Дійсно, зовсім інша справа, коли від тебе жінки біжуть, чи коли ти від них. Невже спромігся я на нові відчуття? Це більш ніж дивно. Треба над цим поміркувати. Миколи й досі не має. Під ранок прийти тільки може, вже на роботу. Що з ним жінки могли зробити? Таїна.

Сцена 7.

Входить Микола. Розхристаний, обличчя в помаді. Змучений.

ДРАКУЛА: Мої вітанячка. Живий?

ЧОЛОВІК: Думаю, що так.

ДРАКУЛА: Мені приємно бачити тебе. Я думав вони тебе вже це...
ЧОЛОВІК: Що?
ДРАКУЛА: Хотів перепусткою скористатись, щоб тебе навідати на новому місці. Дізнатись, як облаштувався, чи зручно?
ЧОЛОВІК: У місті вічного життя?
ДРАКУЛА: Можливо, вічної спокути.
ЧОЛОВІК: Ти правий.
ДРАКУЛА: Розповідай, що там було.
ЧОЛОВІК: Коли ти втік!
ДРАКУЛА: А що я мав робити?
ЧОЛОВІК: Куди поділась Докійка?
ДРАКУЛА: Побігла за мною.
ЧОЛОВІК: А ти їй здався як?
ДРАКУЛА: Ти дивний. Вимагала, щоб я її зробив вампіром. Сьогодні, на тому ж місті, не відкладаючи.
ЧОЛОВІК: Ти зміг втекти.
ДРАКУЛА: Як бачиш. Якщо, звичайно, вона тебе не чатувала.
ЧОЛОВІК: Мене, ні.
ДРАКУЛА: Можливо.
ЧОЛОВІК: Чому відмовив жінці?
ДРАКУЛА: Сам знаєш.
ЧОЛОВІК: А пояснювати, що ти не вампір і тебе інша сила тут тримає.
ДРАКУЛА: Вважав у цих обставинах це недоречним.
ЧОЛОВІК: Лишити там їх битись...
ДРАКУЛА: Це вже твій клопіт. Що там було?
ЧОЛОВІК: Після того, як ти втік.
ДРАКУЛА: Не хотів заважати, і спекатись мені Докійки було треба.
ЧОЛОВІК: Вони за мене бились.
ДРАКУЛА: Що я бачу? Ти з цього задоволений. Що жінки через тебе чубились?
ЧОЛОВІК: Інна боролася за мене, ти розумієш.
ДРАКУЛА: Я розумію. Ти бійку припинив?
ЧОЛОВІК: Не одразу.
ДРАКУЛА: І після цього мене хтось садистом називає.
ЧОЛОВІК: Я не отримував від цього насолоду.
ДРАКУЛА: Тобі так і повірив.
ЧОЛОВІК: Дійсно. Просто не одразу зміг вилізти я з шафи.
ДРАКУЛА: Це вже кумедно.
ЧОЛОВІК: Навпаки. Коли ти сказав закрити шафу, я занадто міцно закрив її зсередини. Трохи часу потрібно було, щоб вилізти.
ДРАКУЛА: Але ж ти бійку припинив?
ЧОЛОВІК: Скоріше, відтягнув одну від одної.
ДРАКУЛА: And the Oscar goes to...
ЧОЛОВІК: Що?
ДРАКУЛА: Питаю, хто переміг.
ЧОЛОВІК: Лариса, вона коли побачила, що я ховався, то отримав. Сказала, що не хоче мене бачити. Що я тварина і я заслуговую на Інну.
ДРАКУЛА: Та ти ж в помаді. Вона змінила думку?
ЧОЛОВІК: Ні, хряснула дверями і пішла.
ДРАКУЛА: Тоді, Інна?
ЧОЛОВІК: Так. Я знов став для неї героєм. І тільки коли вона заснула. Потім... Тоді я пішов тебе шукати. Так і думав, що тут.

ДРАКУЛА: Навіщо мене шукати?

ЧОЛОВІК: Подякувати.

ДРАКУЛА: За що?

ЧОЛОВІК: В мене знов в сім'ї все добре.

ДРАКУЛА: За тебе радий. Вибач, це не моя справа, але з такою родиною щось треба робити. Можливо вам з психологом треба порозмовляти. Ці відносини не здорові, якщо тримаються тільки на таких емоціях.

ЧОЛОВІК: Садист мені поради дає.

ДРАКУЛА: Тільки но ти готовий був мені віддячити.

ЧОЛОВІК: Я все розумію. Вибач. Дякую. Але ж ти був садистом? Хіба тобі не соромно. Тебе лякалась вся Європа.

ДРАКУЛА: Я боровся за свої володіння.

ЧОЛОВІК: Знищуючи всіх навколо. А ці тортури?

ДРАКУЛА: Тут немає виправдань з погляду гуманізму.

ЧОЛОВІК: Ти визнаєш!

ДРАКУЛА: Звичайно, тільки ім'ям Христа я не прикривав свої діла.

ЧОЛОВІК: Що ти верзеш!

ДРАКУЛА: Всі пам'ятають тільки Влада Цепеша, мати якого народила в Сігішоарі.

ЧОЛОВІК: Після твоїх справ, чи можна тебе забути.

ДРАКУЛА: Я не виправдовуюсь. Але робив не тільки сам. Мені допомогали помічники.

ЧОЛОВІК: Ти їм наказував!

ДРАКУЛА: Мені набридло виправдовуватись. Тим більш, перед тобою.

ЧОЛОВІК: А перед собою?

ДРАКУЛА: Мое сумління то є чорна таїна. Просто я став уособленням страху. Не був би я, був би інший.

ЧОЛОВІК: Брехня.

ДРАКУЛА: Ні. Коли писали про те, який жорстокий, про себе забували.

ЧОЛОВІК: З ким ти себе порівнюєш?

ДРАКУЛА: Забув що в ті часи лютувала інквізиція в Європі. Тортури, вогнища і це не заради спокою в державі. Як я робив.

ЧОЛОВІК: Кожний садист має виправдання.

ДРАКУЛА: Я був політиком.

ЧОЛОВІК: Ні, ти був просто вбивцею і зараз тобі б це не зійшло.

ДРАКУЛА: Ти впевнений? (Починає голосно реготати).

ЧОЛОВІК: Тобі ще смішно, ах ти падлюка.

ДРАКУЛА: Спокійно. Я здивований, що ти такий наївний. Те, що я робив ніколи не припинялось у світі й до сьогодні.

ЧОЛОВІК: Це маячня.

ДРАКУЛА: Ні, так робить кожний володар.

ЧОЛОВІК: Брехня. Зараз все цивілізовано.

ДРАКУЛА: Невже? Те, що немає тіл вздовж дороги на колах, не значить, що держава менше мертвих потребує.

ЧОЛОВІК: Ти... ти... Ти з глузду від крові з"їхав.

ДРАКУЛА: А війни? Мирний контингент для врегулювання, чого... Жінки, діти, вони вмирають і не завжди знуцання краще від моїх чи жертв, які робила інквізиція.

ЧОЛОВІК: Не може бути.

ДРАКУЛА: Ти на світанку над цим подумай.

ЧОЛОВІК: Але ж вони з іншою метою?

ДРАКУЛА: Заради миру завжди голови рубають.

ЧОЛОВІК: Чому мені таке говориш?

ДРАКУЛА: Так вийшло, що з 1897 року я став втіленням зла. Один, єдиний, найстрашніший. Ще трохи й Аїда заміню я на троні. Тільки для цього якимось доведеться все ж вмерти. Але володарі завжди такі. Я через чотириста років став найлікшим. Не знаю, хто з твоїх сучасників гуманних займе моє місце через двісті років.

ЧОЛОВІК: Мені лячно.

ДРАКУЛА: Від мене?

ЧОЛОВІК: Ні, до тебе звук вже. Від того, що в житті не змінюється нічого.

ДРАКУЛА: Не згідний. Інколи достатньо і замислитись. А потім зміниться усе. Як в тебе, одна ніч поставила все на місце.

ЧОЛОВІК: Дійсно.

ДРАКУЛА: Зробив миттєво вибір, обрав, що до вподоби.

ЧОЛОВІК: Так. Люблю її й досі. Інну.

ДРАКУЛА: Ось бачиш. Через що пройшов, щоб побачити те, що і так було всім зрозуміло.

ЧОЛОВІК: А твоя слава?

ДРАКУЛА: Хотів би щоб був осторогою для інших. Не завжди, що робиться заради держави оцінюється її мешканцями як добро. А я перетворився на комерційний проект. Майже дитяча м"яка іграшка, для діточок, що сплять при світлі.

ЧОЛОВІК: Ти думаєш щось зміниться?

ДРАКУЛА: Напевно, коли зникне зі страху насолода.

ЧОЛОВІК: А чому вподобав Львів?

ДРАКУЛА: Львів, до чого тут взагалі Львів?

ЧОЛОВІК: Ти ж надав Львову привілей.

ДРАКУЛА: Це бздури.

ЧОЛОВІК: Та всі кажуть про Влада Дракулу, що торгував зі Львовом.

ДРАКУЛА: Це просто неуважність. Ось як звати твого батька?

ЧОЛОВІК: Миколою.

ДРАКУЛА: І тебе так само. Ви ж різні люди?

ЧОЛОВІК: Так, я Микола Миколайович, він Микола Іванович.

ДРАКУЛА: Ми з батьком теж були різними людьми. Та розумієш, для туристів краще, коли підписував усе Дракула, тобто Цепеш, я. І що в моїх печатках була кров людська.

ЧОЛОВІК: Це правда?

ДРАКУЛА: Звичайно, ні. Я тільки зараз вигадав усе, а ти повірив.

ЧОЛОВІК: Добре, дякую, таке щастя, що тебе зустрів. Життя налагоджується. Правда я не знаю, чи надовго...

ДРАКУЛА: Добре, що до тебе прийшов тоді. Та час вже нам розходитись.

ЧОЛОВІК: Ну що, замовляти срібну кулю?

ДРАКУЛА: Знаєш, в мене не все так погано. Сторіччя потерплю.

ЧОЛОВІК: А мені що робити?

ДРАКУЛА: Мене можна легко знайти. Хочеш, станеш одним з нас. Може і дійсно в мені якась вампірська сила є. Спробувати можна. Хочеш, вкушу дружину твою.

ЧОЛОВІК: Щоб вона жила вічно!

ДРАКУЛА: Можна і без цього. Просто вкушу і все. Ніяка прокуратура нічого не доведе.

ЧОЛОВІК: Я не знаю.

ДРАКУЛА: Завжди є вихід ...і ті, яким гірше, ніж тобі.

Дракула посміхається, виходить.

ЗАВІСА.

Грудень 2011 — лютий 2012

[Mail:](mailto:aksioma@neonet.ua) aksioma@neonet.ua

Copyright © 2003-2017. All rights reserved